

РЕШЕНИЕ

№ 14171

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н

при участието на секретаря

като разглежда докладваното от Гражданско дело № 20221110121620 по описа за 2022 година

намери следното:

Подадена е искова молба от К. В. А. против Бул Инс АД с искане ответникът да заплати на ищеца сумата от 6875 лева – имуществени вреди, причинени вследствие на ПТП, ведно със законната лихва, считано от 21.04.2022 г. до окончателното плащане. Ищецът твърди, че ответникът бил застраховател по застраховка Гражданска отговорност по отношение на марка „Сеат“, модел „Ибиза“ с рег.№ На 23.02.2022г. между 2:10 часа 2:15 часа по я в посока ж.к. „Младост“ било допуснато пътнотранспортно произшествие с участието на този лек автомобил и лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, с рег. № управляван от ищеца. Ищецът управлявал автомобила по двулентов път в лявата лента, като до него в дясната лента се движел лекия автомобил Сеат, подминал го и рязко натиснал спирачки с идеята да направи забранен ляв завой от дясна лента, като не сигнализирал затова с пускане на ляв мигач. Продължението на неговото дясно платно било затворено за ремонт. За да избегне удар ищецът завил волана рязко наляво, после се е опитал да продължи направо в своята лява лента. Тогава се ударил в предния калник на лекия автомобил „Сеат“ и катастрофирал в насрещния бордюр, който бил с височина 50-60 см. Вследствие на този удар, лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ били нанесени имуществени вреди в предната част. За тях ищецът предявил по реда на чл. 380 от КЗ, писмена застрахователна претенция до ответника. Била образувана щета № 2210005224, като ответникът отказал плащане. Ищецът моли съда да осъди ответника да му заплати процесните суми. Претендира разноски. В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответника подава отговор на исковата молба. Не оспорва наличието на застраховка Гражданска отговорност по отношение на л.а. Сеат.

Взема становище за неоснователност на иска. Оспорва механизма на ПТП, причинените на ищеца вреди, вината на водача на л.а. Фолксваген, причинната връзка между процесното ПТП и претърпените вреди. Оспорва иска по размер, прави възражение за съпричиняване. Моли за отхвърляне на иска, претендира разноски. В първото по делото заседание, ищецът уточнява, че искът е предявен като частичен.

В последното по делото заседание, страните са редовно призовани, явяват се и поддържат становищата си.

На база представените по делото доказателства и становищата на страните, съдът намира за установено следното:

Безспорни между страните са фактите на наличие на застраховка Гражданска отговорност по отношение на л.а. Сеат и че ищецът е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по реда на чл. 380, ал. 1 КЗ.

По делото е представен двустранен констативен протокол, подписан от ищеца и от водача на л. а. Сеат Ибиза от 23.02.2022 г. (л. 15 от делото), от който се установява, че на тази дата около 02:35 часа в гр. София, при движение по бул. Осми Септември л. а. Сеат Ибиза при извършване на маневра за ляв завой от средна пътна лента не е пропуснал движещия се в лява пътна лента л. а. Фолксваген Пасат и е реализирал ПТП. Причинените на л. а. Фолксваген Пасат вреди са установени в приетите като доказателства описи на щети (л. 7 и л. 8 от делото).

В открито съдебно заседание беше изслушан запис на проведен от ищеца разговор с телефон 112. Доколкото в този разговор единствено от ищеца се съобщават обстоятелства по делото, съдът счита, че същият няма характера на доказателство, а на изявление на ищеца, поради което не го приема като част от доказателствената съвкупност.

Като свидетел по делото беше разпитан К. А. И. – водач на л. а. Фолксваген Пасат. Заявява, че си спомня за пътнотранспортно произшествие. Не може да си спомни името на улицата. Било във възможно най-лявата лента, движел се за ляв завой. ПТП настъпило като беше тъмно. Свидетелят подал ляв мигач, погледнал дали има някого, продължил напред и по средата на улицата другият водач го ожулил. Ударил го в левия долен край - левият калник. Към този момент бил започнал маневрата. Ударът настъпил в кръстовището. По неговия автомобил се бил изкривил левият калник, а другият автомобил се качил на бордюра насреща. Автомобилът, който свидетелят шофирал, можел да се придвижва след удара, другият – не. Свидетелят не успял да види удара, за да го предотврати. Скоростта му била 10-15 км./ч., бил започнал да завива. Преди маневрата се огледал и не видял никого. По-късно попълнили протокол и отишли до работното място на другия водач. Свидетелят за първи път попълвал протокол и другият водач му диктувал къде да попълва. Протоколът го попълнили и двамата. Свидетелят се подписал под протокола. При удара колата на свидетеля не била изместена от платното. Другият водач го ударил, продължил направо и се качил на бордюра. Съставили протокола и другият водач нарисувал колите. Свидетелят се подписал. Малко по-късно се обадили на тел. 112, за да изкарат номер за ПТП. От там ги питали за пострадали, те казали, че няма, тъй като се разбрали и те им дали номер за двустранния протокол. Свидетелят не знае с каква скорост се движел другия водач. От лентата, от която той идвал,

другият водач нямало да може да мине направо, защото пътят бил в ремонт. Никой от двата автомобила не се движел в платното за насрещно движение.

Като свидетел по делото беше разпитан и П. И. П.. Познава ищеца, бил негов служител. Обадил му се да отиде на мястото, казал че го били засекли и бил катастрофирал. Свидетелят и ищецът работели само нощно време и не може да си спомни точна дата. Разговорът се провел нощно време. Събитието се случило около полунощ. Когато ищецът се обадил, свидетелят отишъл на място, което било около Студентски град. Не помни име на улицата. Там че автомобилът на ищеца е тежко увреден, а другият автомобил бил ударен в левите врати. Автомобилът на ищеца бил Фолксваген Пасат, а другият – малък. Може би Фолксваген или Сеат. Фолксвагенът бил ударен в предната дясна част и бил излетял върху един бордюр. Ищецът бил там. Казал, че карал и другият водач завил пред него без мигач и го чукнал. По водачите нямало наранявания. В другата кола били доста хора. Шофьорът на другата кола казал, че съжaliaва и се извинявал през цялото време. Казал, че не е видял ищеца. Когато свидетелят пристигнал на място, л.а. Фолксваген Пасат бил на бордюр, който бил висок, а другият автомобил бил паркиран в една пряка. Бордюрът бил отляво спрямо пътното платно. Фолксвагенът не можел да се движи на собствен ход.

По делото е приета и неоспорена между страните съдебно-автотехническа експертиза. Дава два варианта на механизъм на ПТП – едни според свидетелските показания и друг според заявеното от свидетеля И. в представена от ответника декларация (л. 28 от делото). Установява, че вредите, нанесени на л. а. Фолксваген Пасат са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП като размерът им възлиза на 22151,72 лева. Стойността на самия автомобил е 6553 лева, т.е. налице е тотална щета, като след приспадане на запазените части, стойността на щетата възлиза на 4915 лева.

Наличието на два различни варианта, както и несъответствията в доказателствената съвкупност, налагат извършването на доказателствен анализ. В разпита си в открито съдебно заседание вещото лице заяви, че вариант 2 от описания в експертизата механизъм е даден на основание заявеното от свидетеля И. в представена от ответника декларация (л. 28 от делото). В същата, свидетелят е заявил, че се е движил в най-лява лента. Доколкото този документ не е приет в условията на непосредственост от съда, той няма доказателствена стойност. Същото обстоятелство беше заявено от този свидетел по време на разпита му в настоящото производство. В разпита си обаче този свидетел заявява, че никой от двата автомобила не се е движил в платното за насрещно движение. Разпитано след този свидетел, вещото лице заяви, че механизмът, описан във вариант 2, при който този свидетел се е движил в най-лява лента, а ищецът се е движил вляво спрямо него, е невъзможен, ако ищецът не се е движил в платното за насрещно движение. Съдът кредитира с предимство изводите на експертизата, доколкото са направени от лице със специални научни познания. Вследствие на това се установява, че в показанията на свидетеля И. е налице противоречие между заявеното от него, че той самият също се е движил в крайна лява лента и че ищецът не се е движил в насрещно движение. Като взе предвид и подписаният от това лице двустранен констативен протокол, съдът намира, че не следва да цени показанията му в частта, в която е заявил, че се е движил в най-лява лента и приема, че механизмът на ПТП е съгласно описаното във вариант 1 от експертизата.

На база така установените факти съдът достига до следните правни изводи: съгласно чл. 432, ал. 1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка Гражданска отговорност. За да се възникне това право следва да се осъществи следния фактически състав: противоправно поведение, вреди, причинно-следствена връзка между това поведение и вредите, вина, наличие на застрахователно правоотношение по застраховка Гражданска отговорност спрямо причинителя на вредата и подаване на заявление по чл. 380, ал. 1 КЗ. Последните два факта са безспорни между страните. Механизмът на ПТП, съдът намира за доказан от представения по делото двустранен констативен протокол и авто-техническата експертиза. Вредите и причинно-следствената връзка между тях и поведението се установяват от съдебно-техническата експертиза. Противоправността се установява от съдебно-техническата експертиза. Установява се, че свидетелят И. се е движил в средна лента, като при навлизане в кръстовище е направил рязък ляв завой без да съобрази наличието на л. а. Фолксваген Пасат, с което е нарушил разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 ЗДвП. На основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината се презумира и доколкото не беше отречена от ответника в настоящото производство, съдът я намира за установена. Поради всичко изложено, искът е доказан по основание. Стойността за възстановяването на автомобила е 22151,72 лева. В процентно съотношение това надвишава стойността му, т.е. съдът намира, че е налице тотална щета на автомобила по смисъла на чл. 390, ал. 2 КЗ. Съгласно трайната съдебна практика в тези случаи застрахователят следва да заплати стойността на автомобила, като от него се извадят т.нар. запазени части, тъй като те все още са използвани вещи, които са част от патримониума на увреденото лице и евентуалното им включване в обезщетението би довело до неоснователно обогатяване за увредения. В случая от приетата експертиза се установява, че след приспадане на запазените части стойността на вредата възлиза на 4915 лева. До този размер искът с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ е основателен и следва да бъде отхвърлен за разликата между тази сума и пълният претендиран размер от 6875 лева.

С оглед изхода на делото, разноски се дължат и на двете страни. От ищеца бяха заплатени 275 лева – държавна такса, 175 лева – депозит за експертиза, 50 лева – депозит за свидетел и 1300 лева – адвокатско възнаграждение. По отношение направеното от ответника възражение за прекомерност, съдът намира следното: цената на иска възлиза на 6875 лева, като съгласно НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията □ от 02.09.2022 г. – датата на сключване на договорите за правна помощ, приложени по делото (л. 92 и л. 93) минималният размер на адвокатско възнаграждение възлиза на 673,75 лева. Като взе предвид необходимостта от доказателствен анализ, броя на проведени съдебни заседания и фактическата сложност на делото, съдът намира че този размер е твърде занижен, но и заплатения от ищеца също не отговаря на интереса по делото и че същият следва да бъде намален до сумата от 1100 лева. Съобразно с уважената част от иска на ищеца се дължат 1143,86 лева. От ответника за заплатени 175 лева – депозит за експертиза, 50 лева – депозит за свидетел и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева. По направеното от ищеца възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение, съдът намира, че съгласно Наредба за заплащането на

правната помощ – чл. 25, ал. 1 – за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лева, т.е. средният му размер е 230 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че сумата от 200 лева, бидейки под средния размер, не е прекомерна и следва да се приеме. Съобразно с отхвърлената част от иска на ответника се дължат 121,16 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б И АД, ЕИК със седалище да заплати на К. В. А., ЕГН: ***** и служебен адрес на основание чл. 432, ал. 1 КЗ сумата от 4915 лева – застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, дължими вследствие на ПТП, настъпило на 23.02.2022г. между 2:10 часа 2:15 часа по у в посока между лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“, с рег. № и лек автомобил марка Сеат, модел Ибиза с рег. № ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 21.04.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ така предявения иск за разликата над тази сума до пълният претендиран размер от 6875 лева като недоказан.

ОСЪЖДА Б И АД, ЕИК да заплати на К. В. А., ЕГН: ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 1143,86 лева – разноски по делото съобразно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА К. В. А., ЕГН: ***** да заплати на Б И АД, ЕИК на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 121,16 лева – разноски по делото съобразно с отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните по реда на Глава XX ГПК пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____